

ДЕ БРАВ ПАПІР ЛІТОПИСЕЦЬ НЕСТОР

Знаменита «Повість временних літ», що так всепереможно дійшла до наших днів, творилася, як вважають, монахом Печерського монастиря у Києві Нестором близько 1113 р. Слід відзначити ту ретельність і старанність, з якою у той час фіксувалися на папері минулі події. Відчуючи на собі величезну відповідальність, що лягала на переписувачів, літописці по суті виступали укладачами історії для нащадків, отож обережно, уроочисто і стримано переносили на сторінки літописних зведеній, однім словом, на папір, факти й випадки, які були зафіксованими.

Однак стрімко: тоді ж на Русі не було свого паперу! Виготовлення його започатковується лише у другій половині XVI ст. за царювання Івана Грозного. І все ж літопис писаний на папері. Звідки ж він у Нестора? Питання дуже зацікавило сучасних істориків. І дещо ім вдалося встановити.

«Для своєї літописець Нестор використував бухарський папір, купуючи його приватно у хоремського купця. За 24 аркуші «бумаги» він розплатився двома кунинками і однією вівірокою. Звязок зі Сходом попісся спід і в назві «бумага» — коріння цього слова арабське. На Заході папір дістав ім як від папурсу.

Це — цікаво

МУДРІСТЬ ГОРОДНЯ

Що квіти приносять радість, мигают око — то знають усі. А крім того, між квітами існують свої стосунки. Не всі уживані єдині з одним на клумбі у вazonі.

Спробуйте, любонь, поставити разом бузок і тополянку, і ви переконаетесь: бузок скоро зав'янє.

Властивості квітів примітили люди з дзядами. Тому на городі поміж капустою, картоплею, сочними висаджували квіти. Проте на будь-якій не буде...

Е квіти, що захищають городину від шкідників, у такий спосіб збільшують врожай овочів. Приміром, чорнобривці християни — прекрасні охоронці городів, що відлягають своїм запахом шкідників і метеликів. А з допомогою чистоту можна зніщити щідливі бактерії в самому ґрунті.

Люди помітили, що на тій ділянці, де ростуть петруші, кріп, країні врожай овочів, бо їхні запахи приваблюють корисних комах, які успішно зніщують шкідників.

Яблуням не страшна плодожерка, якщо десь поруч на ділянці ростуть пижма і полин.

До святкового столу.

Світлина Костянтина ДУДЧЕНКА.

ТРАВЕНЬ КВІТАМИ БАГАТИЙ

Якби хотів у вас у розмові чи на письмі вжив слово «МАЙ», то вам неоднієм зауважили б, що це — калька. Адже в українській літературній мові закріплено означення останнього місяця весни як ТРАВЕНЬ. Між тим ще зовсім недавно існували ці дві назви паралельно. Вони зафіксовані в усіх наявніших тлумачних словниках.

Учені стверджують, що «май» імовірніше за все походить від латинського «майус». Так називали давньоримські богині Майю. Крім того, є ще одна припущення: Римський цар Тарквіній величався стаціонарними — маїстрами, віддаючи им особливу шану. Ім присвячувався в Стародавньому Римі останній місяць весни. Дехто вважає, що це також прислугнуло назві.

Що б там не було, але в літературній обігі — українській мові міцно увійшла назва травень. Справді-бо: під пору бурно кущують і цвітуть різноманітні трави. Це найнікраща пора заготовити лікарського зелені. Колись люди на Семена Злоти (23 травня) організовували спеціальні обряди, повязані зі хімізмом. Удовсіт гуртами ишли в глибокі ліси і збирали природні ліки. До кожного травичка читали відповідні молитви. Ось одна з таких примовильних. Перед тоді, як зривати рослини, казали:

— Божа Маті ходила, зіпля родила, видром поливала — нам на поміч давала!

Наийманішими вважалася зело, зірване до сходу сонця. Тому на Попісі цей місяц називали ще травниковим.

Крім цього, в ужитку були видом і інші наклики — ПІСЕННИК ТА МІСІЛЬ-ІРОМОВІК. Вони повістю відповідали своєму призначенню. Всідом: в пісах, на поспах та більш обійтись — розліплювали словом і трелі, чудернації поспішили шлапків, безтурботно куванням словників.

Учені стверджують, що «май» імовірніше за все походить від латинського «майус». Так називали давньоримські богині Майю. Крім того, є ще одна припущення: Римський цар Тарквіній величався стаціонарними — маїстрами, віддаючи им особливу шану. Ім присвячувався в Стародавньому Римі останній місяць весни. Дехто вважає, що це також прислугнуло назві.

Що б там не було, але в літературній обігі — українській мові міцно увійшла назва травень. Справді-бо: під пору бурно кущують і цвітуть різноманітні трави. Це найнікраща пора заготовити лікарського зелені. Колись люди на Семена Злоти (23 травня) організовували спеціальні обряди, повязані зі хімізмом. Удовсіт гуртами ишли в глибокі ліси і збирали природні ліки. До кожного травичка читали відповідні молитви. Ось одна з таких примовильних. Перед тоді, як зривати рослини, казали:

— Божа Маті ходила, зіпля родила, видром поливала — нам на поміч давала!

Наийманішими вважалася зело, зірване до сходу сонця. Тому на Попісі цей місяц називали ще травниковим.

Крім цього, в ужитку були видом і інші наклики — ПІСЕННИК ТА МІСІЛЬ-ІРОМОВІК. Вони повістю відповідали своєму призначенню. Всідом: в пісах, на поспах та більш обійтись — розліплювали словом і трелі, чудернації поспішили шлапків, безтурботно куванням словників.

Учені стверджують, що «май» імовірніше за все походить від латинського «майус». Так називали давньоримські богині Майю. Крім того, є ще одна припущення: Римський цар Тарквіній величався стаціонарними — маїстрами, віддаючи им особливу шану. Ім присвячувався в Стародавньому Римі останній місяць весни. Дехто вважає, що це також прислугнуло назві.

Що б там не було, але в літературній обігі — українській мові міцно увійшла назва травень. Справді-бо: під пору бурно кущують і цвітуть різноманітні трави. Це найнікраща пора заготовити лікарського зелені. Колись люди на Семена Злоти (23 травня) організовували спеціальні обряди, повязані зі хімізмом. Удовсіт гуртами ишли в глибокі ліси і збирали природні ліки. До кожного травичка читали відповідні молитви. Ось одна з таких примовильних. Перед тоді, як зривати рослини, казали:

— Божа Маті ходила, зіпля родила, видром поливала — нам на поміч давала!

Наийманішими вважалася зело, зірване до сходу сонця. Тому на Попісі цей місяц називали ще травниковим.

Крім цього, в ужитку були видом і інші наклики — ПІСЕННИК ТА МІСІЛЬ-ІРОМОВІК. Вони повістю відповідали своєму призначенню. Всідом: в пісах, на поспах та більш обійтись — розліплювали словом і трелі, чудернації поспішили шлапків, безтурботно куванням словників.

Учені стверджують, що «май» імовірніше за все походить від латинського «майус». Так називали давньоримські богині Майю. Крім того, є ще одна припущення: Римський цар Тарквіній величався стаціонарними — маїстрами, віддаючи им особливу шану. Ім присвячувався в Стародавньому Римі останній місяць весни. Дехто вважає, що це також прислугнуло назві.

Що б там не було, але в літературній обігі — українській мові міцно увійшла назва травень. Справді-бо: під пору бурно кущують і цвітуть різноманітні трави. Це найнікраща пора заготовити лікарського зелені. Колись люди на Семена Злоти (23 травня) організовували спеціальні обряди, повязані зі хімізмом. Удовсіт гуртами ишли в глибокі ліси і збирали природні ліки. До кожного травичка читали відповідні молитви. Ось одна з таких примовильних. Перед тоді, як зривати рослини, казали:

— Божа Маті ходила, зіпля родила, видром поливала — нам на поміч давала!

Наийманішими вважалася зело, зірване до сходу сонця. Тому на Попісі цей місяц називали ще травниковим.

Крім цього, в ужитку були видом і інші наклики — ПІСЕННИК ТА МІСІЛЬ-ІРОМОВІК. Вони повістю відповідали своєму призначенню. Всідом: в пісах, на поспах та більш обійтись — розліплювали словом і трелі, чудернації поспішили шлапків, безтурботно куванням словників.

Учені стверджують, що «май» імовірніше за все походить від латинського «майус». Так називали давньоримські богині Майю. Крім того, є ще одна припущення: Римський цар Тарквіній величався стаціонарними — маїстрами, віддаючи им особливу шану. Ім присвячувався в Стародавньому Римі останній місяць весни. Дехто вважає, що це також прислугнуло назві.

Що б там не було, але в літературній обігі — українській мові міцно увійшла назва травень. Справді-бо: під пору бурно кущують і цвітуть різноманітні трави. Це найнікраща пора заготовити лікарського зелені. Колись люди на Семена Злоти (23 травня) організовували спеціальні обряди, повязані зі хімізмом. Удовсіт гуртами ишли в глибокі ліси і збирали природні ліки. До кожного травичка читали відповідні молитви. Ось одна з таких примовильних. Перед тоді, як зривати рослини, казали:

— Божа Маті ходила, зіпля родила, видром поливала — нам на поміч давала!

Наийманішими вважалася зело, зірване до сходу сонця. Тому на Попісі цей місяц називали ще травниковим.

Крім цього, в ужитку були видом і інші наклики — ПІСЕННИК ТА МІСІЛЬ-ІРОМОВІК. Вони повістю відповідали своєму призначенню. Всідом: в пісах, на поспах та більш обійтись — розліплювали словом і трелі, чудернації поспішили шлапків, безтурботно куванням словників.

Учені стверджують, що «май» імовірніше за все походить від латинського «майус». Так називали давньоримські богині Майю. Крім того, є ще одна припущення: Римський цар Тарквіній величався стаціонарними — маїстрами, віддаючи им особливу шану. Ім присвячувався в Стародавньому Римі останній місяць весни. Дехто вважає, що це також прислугнуло назві.

Що б там не було, але в літературній обігі — українській мові міцно увійшла назва травень. Справді-бо: під пору бурно кущують і цвітуть різноманітні трави. Це найнікраща пора заготовити лікарського зелені. Колись люди на Семена Злоти (23 травня) організовували спеціальні обряди, повязані зі хімізмом. Удовсіт гуртами ишли в глибокі ліси і збирали природні ліки. До кожного травичка читали відповідні молитви. Ось одна з таких примовильних. Перед тоді, як зривати рослини, казали:

— Божа Маті ходила, зіпля родила, видром поливала — нам на поміч давала!

Наийманішими вважалася зело, зірване до сходу сонця. Тому на Попісі цей місяц називали ще травниковим.

Крім цього, в ужитку були видом і інші наклики — ПІСЕННИК ТА МІСІЛЬ-ІРОМОВІК. Вони повістю відповідали своєму призначенню. Всідом: в пісах, на поспах та більш обійтись — розліплювали словом і трелі, чудернації поспішили шлапків, безтурботно куванням словників.

Учені стверджують, що «май» імовірніше за все походить від латинського «майус». Так називали давньоримські богині Майю. Крім того, є ще одна припущення: Римський цар Тарквіній величався стаціонарними — маїстрами, віддаючи им особливу шану. Ім присвячувався в Стародавньому Римі останній місяць весни. Дехто вважає, що це також прислугнуло назві.

Що б там не було, але в літературній обігі — українській мові міцно увійшла назва травень. Справді-бо: під пору бурно кущують і цвітуть різноманітні трави. Це найнікраща пора заготовити лікарського зелені. Колись люди на Семена Злоти (23 травня) організовували спеціальні обряди, повязані зі хімізмом. Удовсіт гуртами ишли в глибокі ліси і збирали природні ліки. До кожного травичка читали відповідні молитви. Ось одна з таких примовильних. Перед тоді, як зривати рослини, казали:

— Божа Маті ходила, зіпля родила, видром поливала — нам на поміч давала!

Наийманішими вважалася зело, зірване до сходу сонця. Тому на Попісі цей місяц називали ще травниковим.

Крім цього, в ужитку були видом і інші наклики — ПІСЕННИК ТА МІСІЛЬ-ІРОМОВІК. Вони повістю відповідали своєму призначенню. Всідом: в пісах, на поспах та більш обійтись — розліплювали словом і трелі, чудернації поспішили шлапків, безтурботно куванням словників.

Учені стверджують, що «май» імовірніше за все походить від латинського «майус». Так називали давньоримські богині Майю. Крім того, є ще одна припущення: Римський цар Тарквіній величався стаціонар